

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ النَّاسُ ﴿٣٠﴾

بسوی پروردگارتست آن روز روان کردن
(۳۰) .

فَلَا صَدَقَ وَلَا وُضِعَ ﴿٣١﴾

پس نه باور داشت آدمی ونه نماز گذارد
(۳۱) .

وَلَكِنَّ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾

ولیکن دروغ شمرد و روگردان گشت
(۳۲) .

مُؤَدَّهَبٍ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَنَبَّلُ ﴿٣٣﴾

بازیرفت بسوی اهل خانه خود خرامان
شده (۳۳) .

أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ﴿٣٤﴾

وای برتو پس وای برتو (۳۴) .

مُؤَدَّوِلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ﴿٣٥﴾

باز (دیگرمیگوئیم) وای برتو پس وای
برتو (۳۵) .

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

آیامی پندارد آدمی که مهمل گذاشته شود
(۳۶) .

أَلَمْ يَكْ نُطْفَعًا مِنْ مَرْمِي تُمْنِي ﴿٣٧﴾

آیانه بود نطفه از منی که ریخته میشد
در رحم (۳۷) .

مُؤَرَّكَانَ عَاقِبَةً فَعَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾

بازبود خون بسته پس بیافریدخدا پس
درست اندام کرد (۳۸) .

فَجَعَلَ مِنْهُ الْتِرَاجِينَ الذِّكْرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾

پس ساخت از آن منی دو قسم را مرد را
وزن را (۳۹) .

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَّمَ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

آیانیست این خداتوانا برآنکه زنده کند
مردگان را (۴۰) .

سوره دهر مکی است و آن سی و یک
آیت و دو رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .
هر آئینه آمده است بر آدمی مدتی از زمان
که نبود چیزی ذکر کرده شده (۱) .

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّا كُنَّا ﴿١﴾

هر آئینه ما آفریدیم آدمی را از یکپاره منی
درهم آمیخته از چند چیز^(۱) که بیآزمائیم
اورا پس ساختیمش شنوا بینا (۲) .

هر آئینه مدالالت کردیم آدمی را برراه
خواه شکر گوینده و یاناسپاسدارنده (۳) .

هر آئینه ما آماده ساخته ایم برای کافران
زنجیر ها و طوقها و آتش افروخته (۴) .

هر آئینه نیکوکاران می نوشند از پیاله
شراب که آمیزش وی آب چشمه کافور
باشد^(۲) (۵) .

چشمه که می آشامند از آن بندگان مقرب
خدا روان کنند آن راروان کردنی^(۳) (۶) .

و فامیکنند به نذرومی ترسند از روزیکه
مشقت آن فاش باشد (۷) .

و میدهند طعام با وجود احتیاج بآن فقیر را
و یتیم را و زندانی را (۸) .

میگویند جزاین نیست که طعام میدهیم
شمارا برای رضای خدانمی طلبیم
از شامزدی و نه شکری (۹) .

هر آئینه مامی ترسیم از پروردگار خود روز
ترش روی نهایت سخت را (۱۰) .

پس نگهداشت ایشان را خدا از سختی
آنروز و رسانید ایشانرا تازگی و خوشحالی
(۱۱) .

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاءٍ نَبْتَلِيهِمْ جَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿۱﴾

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿۲﴾

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿۳﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿۴﴾

عَيْنَا يَرُوبُّ بِهَا عِبَادَ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿۵﴾

يُؤْفُونَ بِالْأُتْدُرِ وَيُخَافُونَ يَوْمًا كَانَ سُوءٌ مُسْتَطِيرًا ﴿۶﴾

وَيَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِمْ بَسِيكِنًا وَنَيْمًا وَآسِيرًا ﴿۷﴾

إِنَّمَا نَطْعَمُهُمْ لُؤْجِهَ اللَّهِ لِأَشْرِيئُهُمْ مِنْكُمْ جَزَاءً

وَأَلْشُكُورًا ﴿۸﴾

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿۹﴾

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكِ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً وَسُرُورًا ﴿۱۰﴾

(۱) یعنی منی مردمنی زن و خون حیض از حالی به حالی میگردانید یمش .

(۲) مراد میدارم از کافور چشمه .

(۳) یعنی جدولی از آن هرجا که خواهند ببرند والله اعلم .

وَجَزَادًا مِمَّا صَبَرُوا وَجَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

و جزاداد ایشان را بمقابله صبر ایشان
بوستان و جامه ابریشمی (١٢) .

مُكِبِّينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يُرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا
زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

تکیه زده باشند آنجا بر تخت ها نه بینند
آنجا گرمی خورشید و نه سرمای تندرا
(١٣) .

وَدَائِنَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ أَعْقَابُهُمْ ثَمَرًا لَيْلًا ﴿١٤﴾

و نزدیک شده باشد برایشان سایه های آن
بوستان و سهل الحصول کرده شود
میوه های آن سهل کردنی (١٤) .

وَيَطَافُ عَلَيْهِمْ بِآيَاتٍ مِنْ فَضْلِ الْوَكُوبِ كَأَنَّهُمْ قَوَائِمًا ﴿١٥﴾

گردانده شود برایشان باوند هائی از نقره
و با جامه های که باشند بلورین (١٥) .

قَوَائِمًا مِنْ فَضْلِ تَدْرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

(مراد میدارم) بلورین از نقره اندازه
کرده باشند ساقیان آنرا اندازه کردنی (١٦) .

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾

و نوشانیده شود ایشانرا آنجا جام شرابی
که هست آمیزش آن آب چشمه زنجبیل
(١٧) .

عَيْنًا فِيهَا تُسْقَى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

چشمه ایست در بهشت که نام آن نهاده
میشود سلسبیل (١٨) .

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُغَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ

و آمد و شدکنند برایشان نوجوانان جاویدان
چون بینی ایشان را پنداری که ایشان
مرواریدند از رشته افشاندده شده (١٩) .

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنُونًا ﴿٢٠﴾

و چون نگاه کنی آنجا بینی نعمت فراوان
و پادشاهی بزرگ (٢٠) .

وَإِذَا رَأَيْتَ كُفْرًا يَتَّبِعُ مَا مَلَكَ هَيْبًا ﴿٢١﴾

برایشان باشد جامه های سبز ازدیبابی
نازک و نیز برایشان باشد دیبابی ضخیم
و زیور پوشانیده شود ایشان را دست
بندها از نقره و بنوشاند ایشانرا پروردگار
ایشان شراب نهایت پاک (٢١) .

عَلَيْهِمْ شِبَابٌ سَنَدُوسٌ خُضْرٌ وَأَسْبَقُ دَعْوًا وَأَسَاوِرٌ
مِنْ فِضَّةٍ وَسَعْمُهُمْ مُرَابَّاءٌ طَهُورًا ﴿٢٢﴾

هر آئینه این نعمت هست شمارا جزای

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

اعمال وهست سعی شما قبول کرده شده
(۲۲) .

هر آئینه ما فرود آوردیم بر تو قرآن را
فرود آوردنی (۲۳) .

پس شکیبائی کن بر حکم پروردگار خود
و فرمان مبراز زمرهٔ بنی آدم گناهگاری را
ناسپاسی را (۲۴) .

و یاد کن نام پروردگار خود صبح و شام
(۲۵) .

و بعضی ساعات شب نمازگذار برای
او و بیایکی یاد کن او را وقت دراز از شب
(۲۶) .

هر آئینه این کافران رغبت میکنند به دنیا
و ترک میکنند پس پشت خود روزگاران را
(۲۷) .

ما آفریدیم ایشان را و محکم کردیم رگ
و بندها اندام ایشان را و چون خواهیم
عوض آریم قومی مانند ایشان به طریق
بدل کردن (۲۸) .

هر آئینه این پندست پس هر که خواهد
بگیرد بسوی پروردگار خود راه را
(۲۹) .

و نمی خواهید مگر وقتیکه خواهد خدا
هر آئینه خداهست دانای با حکمت (۳۰) .

داخل میکند هر کرا خواهد در رحمت خود
و برای ستمگاران آماده کرده است
عقوبتی درد دهنده (۳۱) .

إِنَّا نَحْنُ نُزَلُّنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٢﴾

فَأصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ إِمًّا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٣﴾

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٤﴾

فَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٥﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ
يَوْمًا قَتِيلًا ﴿٢٦﴾

فَمَنْ خَلَقَهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا
أُمَّتَهُمْ تَبَدُّلًا ﴿٢٧﴾

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٨﴾

وَمَا كُنَّا آتُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿٢٩﴾

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٠﴾